

1978. évi 15. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülése a jövedelemadók területén Budapesten, az 1977. évi november hó 28. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. – 2011. 12. 31.

(Az egyezmény megerősítő okiratait Londonban az 1978. évi június hó 27. napján cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Budapesten, az 1977. évi november hó 28. napján aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén

A Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság attól az óhajtól vezelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén; Megállapodtak a következőkben:

1. cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Azok az adók, amelyekre a jelen Egyezmény kiterjed, a következők:

a) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságban:

- (i) a jövedelemadó (the income tax);
- (ii) a társulati adó (the corporation tax);
- (iii) a tőkenyereség-adó (the capital gains tax);
- (iv) az értéknövekedési földadó (the development land tax);
- (a továbbiakban „egyesült királysági adó”);

b) a Magyar Népköztársaságban:

- (i) a jövedelemadók;
- (ii) a nyereségadók;
- (iii) a vállalati különadó;
- (iv) a községejlesztési hozzájárulás;
- (v) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték;
- (a továbbiakban „magyar adó”).

(2) A jelen Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra, amelyeket bármelyik Szerződő Állam a jelen Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezet.

3. cikk

Általános meghatározások

(1) A jelen Egyezményben, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „Egyesült Királyság” kifejezés jelenti Nagy-Britanniát és Észak-Írországot, beleértve az Egyesült Királyság parti tengerén kívüli bármely olyan területet, amelyen a nemzetközi joggal és az Egyesült Királyság törvényeivel összhangban, a tengerfenék és az altalaj, valamint azok természeti kincsei tekintetében az Egyesült Királyság joga gyakorolható;

b) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

c) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) az Egyesült Királyság vonatkozásában mindazokat a természetes személyeket, akik az Egyesült Királyság törvénye szerint brit alattvalók, de nem annak folytán, hogy rendelkeznek valamely, az Egyesült Királyságon kívüli független Commonwealth-ország állampolgárságával, feltéve, hogy ezeknek a személyeknek tartózkodási joguk van az Egyesült Királyságban; és minden olyan jogi személyt, társaságot, társulást vagy más jogalanyt, amelynek ez a jogi helyzete az Egyesült Királyság törvényeiből származik;

(ii) a Magyar Népköztársaság vonatkozásában mindazokat a természetes személyeket, akik a Magyar Népköztársaság állampolgárságával rendelkeznek és minden olyan jogi személyt, társaságot, társulást vagy más jogalanyt, amelynek ez a jogi helyzete a Magyar Népköztársaság törvényeiből származik;

d) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés a Magyar Népköztársaságot, vagy az Egyesült Királyságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

g) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét, és az Egyesült Királyság esetében a Belföldi Állami Bevételek Igazgatóságát (Board of Inland Revenue) vagy annak meghatalmazott képviselőjét jelenti.

(2) A jelen Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak a jelen Egyezmény által érintett adókra vonatkozó törvényei megállapítanak.

4. cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés, a jelen cikk [\(2\) és \(3\) bekezdéseiben](#) foglalt rendelkezések fenntartásával, olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a törvénye szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismerv alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy a jelen cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy jogi helyzete a következő szabályok alapján határozandó meg:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai a 25. cikk szerint kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy a jelen cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk

Telephely

(1) A jelen Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelő berendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- a) a vezetés helyét;
- b) a fiókot;
- c) az irodát;
- d) a gyártelepet;
- e) a műhelyt;
- f) a bányát, az olajkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló más telepet;
- g) a természeti kincsek feltárására használt berendezést vagy felszerelést;
- h) az olyan építési kivitelezést, vagy szerelést, amelynek időtartama huszonnégy hónapot meghalad.

(3) Nem tekintendők „telephelynek”:

- a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;
- b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;
- c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;
- d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
- e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozza, részére információkat adjon, tudományos kutatást végezzen vagy hasonló tevékenységet folytasson, amely előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(4) Az olyan személy, aki - kivéve a független képviselőt, akire a jelen cikk [\(5\) bekezdésének](#) rendelkezései nyerne alkalmazást - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, telephelynek tekintendő az először említett Államban, ha ebben az Államban meghatalmazása van - amellyel ott rendszeresen él - arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha e személy tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az ingatlan vagyomból származó jövedelem abban a Szerződő Államban adózatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) a) Az „ingatlan vagyon” kifejezést, a jelen bekezdés b) pontjának rendelkezéseit fenntartva, annak a Szerződő Államnak a törvénye szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik.

b) Az „ingatlan vagyon” kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) A jelen cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) A jelen cikk [\(1\) és \(3\) bekezdéseinek](#) rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a vállalkozásnak a telephely miatt felmerült költségei, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség

a) javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása, vagy

b) javaknak vagy áruknak a telephely részére, annak használatára történő pusztá kiszolgáltatása miatt.

(5) Amennyiben a nyereség olyan tételeket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem adóztatható a másik Szerződő Államban olyan nyereség után, amely akár saját, akár általa bérelt hajók vagy légitársaságok üzemeltetéséből (az azzal összefüggő tevékenységet is beleértve) származik, kivéve, ha a nyereség hajóknak vagy légitársaságoknak kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyekre korlátozott útjaiból ered.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozására is alkalmazandók, amely a másik Szerződő Államban ügynökség útján tevékenykedik.

(3) A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a

vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a törvényei szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha az osztalék kedvezményezettje olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaságban a szavazatoknak legalább 25 százaléka fölött ellenőrzést gyakorol;

b) minden egyéb esetben az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

(3) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból származó jövedelmet, valamint társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a törvénye szerint, amelyben a felosztást végző társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(4) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem vetheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik Államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van a földterületre bejegyzett jelzáloggal, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve a kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a kamatot fizető személy és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett kamat összege bármely okból meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, úgy a jelen cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam törvénye szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. cikk

Licencdíj